

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

IV. Die Febrvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

IOSEPH BRACCVS
COADIUT.

Tealvs No-
uillariz. 3.
Febr. 1620.
ætat. 57.

Humilitas.

Mortific.

NOuellariæ semper ferè socius
Magistri Nouitiorum. Omnium
quas in Coadiutoribus desideramus
virtutum vir. Familia illi honesta &
locuples; officia antè inritam Societa-
tem honorifica, vtpote qui Comitum
Rangoniorum Mutinæ, vt vocant
Magister domus, & Cardinali à cubi-
culis fuerit: & tamen in Societate se
infra omnes, etiam Coadiutores, ha-
bebat, nullo pilei quadrati vsu admis-
so, & veste è tela tectus, tametsi do-
miciliorum Regiensis & Nouellarien-
sis eximius benefactor. Quothebdo-
madis bis se verberibus, bis cilicio,

ter ieiunio affligebat Relaxationis
rempus omne dabat laboribus. Virtute
tem, quam Indifferentiam dicimus,
perebat a Deo quotidie: sine hac aiebat
religionis paradisum esse infernū. Aie-
bat Dei vocem in Superioribus agno-
scendam, qua tanquam per fistulas
lignas ad nostras aures descendit per
officiales; per Rectores, tanquam per
fistulas argenteas; per Prouinciales,
tanquam per aureas; per Generalem;
tanquam per fistulam auream gemmis
distinctam. Singulis horis quiddam
orationis dicebat, quâ opinabatur
vnam in Purgatorio animam liberari.
Omnes morbi supremi dolores iisdem
animabus dono dedit. Vnde lætus su-
stinuit, quidquid sentiebat ab igne
sacro, quo tota illi pellis per omne
corpus exusta est.

Oratio.

Obed.

Dei vox per
Superiores
sonat.

Sing. horis
Oratio.
Purgat.

Morbus.

IV. DIE FEBRVARIIL.

IVLIANVS FLANDER.
COADIUTOR.

Belga Pa-
normi. 4.
Febr. 1550.
Aula.
num. 6.

Charitas.

AB ipso S. P. Ignatio ad Societa-
tem admittus, in Sicilia vulgo
Beati nomen intulit, vitæ san-
ctimoniâ in aula omnibus amabilis.
Illud memorabile de illo refert Or-
landinus. Consultum, inquit, à laico
Eratre Iuliano Flandro publicæ cu-
stodiæ. Qui cum ægrosos vinctos
animaduerteter squalore situque car-
ceris extremum vitæ discrimen ad-
ire, cubicula quædam separatim, quò
illi transferri curarique possent, ex-
truenda curauit.

P. MARCELLINVS
BOMPAR.

Mltâ, & magnâ virtute, con-
stanter domi ad singulos legum
apices diligenter expensos vigil, & in
corpus inclementer seuerus, ac ad om-
nem obedientiæ nutum persanctè in-
tentus. Extremum spiritum ijs, qui
à pestifero morbo ægrobatant militi-
bus impendit, & obiit.

Gallus An-
cij 4 Febr.
1623. æt. 67.
Soc. 8.
Mortif.

Charitas.

P. MATTHÆVS
CYBERVS.

Hic Augustæ adolescenti, cum
æger decumberet per quietem ap-
paruit Dei Mater, & conualesces, ait,
fili; per te multa bona Filius meus ope-
rabitur. Societatem ingressus, Pa-
trem suum hæreticum, ac fratres
Ger-

Germanus
in Refid.
Valcensi 4.
Febr. 1646.
B.V. agrum
solatur.

Fidel.

Germanos tres, & pagorum deinde integrorum partem insignem veræ Christi Ecclesiæ adiunxit. Magna in illo humilitas, pulcherrimæ ad cælestes operarum spiritualium labores impigrirati coniuncta; Virginitas verò ad mortem vsque perpetua: & mortis felix, ac eo die obita, quem ipse nominatim prædixerat. Ita vixit, vt verè DEIPARÆ prædictionem vndequeque impleverit.

Castitas.

P. AVGVSTINVS
DE ESPINOSA.

Hispanus
Ezyx. 4.
Febr. 16; 8.
xat. 45.
Soc. 12.
Vocatio.
Mortif.

Res fratres habuit in Societate, viros magnæ virtutis. Ad tyrocinium eunti obuius dæmon in specie fororis miserè plorantis, & reditum suadentis apparuit, cum soror domi esset: at Augustino tacente, ac porò pergente, tandem euanuit. Habebat arculam plenam flagris cilicijsque assiduo vsu attritis, quæ vel videntibus horrorem mouebant. Verbera, quibus se contundebat, illi erant quotidiana, vsque ad sanguinem, quem stellulæ carenulæque è carne lacerâ affluenter eliciebant, vsque ad animi deliquum quo humi collabebatur postea quàm sibi duos, sæpè tria & amplius, ictuum millia infixisset; nocte feriæ quintæ sanctioris hebdomadæ, etiam quinque millia, idque bis, teruè, aut quater. Crucifixus illi assiduè præ oculis: cuius amore cruci affigi optabat. Et si quem fidentorem nancisceretur, iubebat sibi eam pelliculæ partem, quæ indicem inter pollicemque intreriacet, clavis in vtraque manu configi: arque ita crucifixum imitabatur quâ poterat. Alapis ab eo se cædi, funibus ligari, appendi, brachia capillosque sibi velli, plantas, tibias, dorsum concidi, os conculcari iubebat. Amarissimum quoddam herbæ

genus ori ingerebat, vt fel Christi gustaret. Omitto singula, dira cruenta, varia, eoque admirationem potius quàm imitationem commerita. Miror cum (vt sic dicam) carnifices reperisse, qui cum tam inusitatis modis cruciarent. Expansis in crucem manibus orabat manè, vsque dum fessa illi brachia conciderent. IESV nomen inussit pectori; & alias notas reliquo corpori: indices seruitutis IESV, & MARIÆ. Non minore se infra omnes demittendi ingenio ac industriâ vtebatur. Quicquid noxæ in se aduertisset, cui-dam aperiebat; & ab illo coargui, pœnisque inflictis plecti petebat. Humi prostratus in cubiculo Nouitium ad id delectum iubebat pedi ori iacentis superimposito, è charta exprobrare illa quæ ipse de se adnotarat. Rogabat Superiores, vt palàm affligeretur, ac difficilibus imperijs exerceretur. Illustrium capitum consortionem fugiebat: neque offendebantur summi quique cum non veniret, etiam sapius vocatus. Cuidam præ illius desiderio obortæ sunt lachrymæ; quæ tamen dicebat se illum eò pluris facere ac magis desiderare quò ipse aulas horeret magis. Eorum à quibus consulebatur animos perfecte ac persanctè tractabat arte amabili, & libros legendos appositè præscribebat: quâ industriâ familias integras ad virtutem egregiam deducebat. Pro ijs quorum animas gubernabat, orabat, seque, multifariam afflictabat coram Deo; vt pro illis optima quæque obtineret. Multa prædixit quæ ipso euentu affirmavit Deus. Singulis diebus Sabbati Xenodochium visebat, & ægros breui conciunculâ solabatur, sanis quoque permultis eò secum adductis. Cum Cordubam fuisset missus, fœmina insigni virtute celebris Christum impensè rogabat vt illū Ezyam reduceret, magno animæ suæ com-

Oratio.
Manè.

Humilitat.

Lectio.

Sabbato.

modo. Ita oranti visus est coram Christi throno supplex P. Augustinus noster, Christo dicente ad sœminam: Veniet, & per annos istic erit: sed tu modicum illo gaudebis. Venies enim ad me breui. Venit Ezyam Augustinus: & illa intra trimestre migravit è vita. Et in missionibus, & domi in alijs accendendis torus erat viua flamma diuina amoris, sacrarum literarum testimonijs ad rem aptè adductis. Adolescentem in vocatione vacillantem cum in suo conclauis nequicquam ad constantiam hortatus fuisset, Xaueriano exemplo permouit; neque prius in dorsum suum sœuire desijt, quàm ille asseueranter constantiam promississet. Quam & seruauit. Cum noctu in oedeo, facultate à P. Rectore acceptâ oraret, vidit quendam de Societate Sacerdotem, nuper mortuum, coram SS. Sacramento ad Summum altare profundè inclinatum, & alta ducentem suspiria. Alius quidam externus illi ante mortem confessus, & ante dies aliquot sepultus, illum in cubiculo adiit, secum (permittente id cœscio superiore) in silentio abduxit, & reduxit, ei que aurum dedit vnâ cum charta in qua scripta erant nomina creditorum quibus mortuus ille aliquid debebat. Aiebat, velle Deum, vt Pater eis qui istic notati essent tantum auri penderet quantum istic scriptum esset; reliquum verò in alia opera pia expenderet, prout ei optimum videretur. Dixit; & videri desijt. Eadem nocte P. Augustinus Rectorem orantem adiit, & omnibus ritè narratis, probante illo, postridie omnia est

executus. Interea tamen dum Pater cum defuncto illo domo abesset, Rector socijs coram aperto SS. Sacramenti tabernaculo preces pro successu rei tam miræ indixit. Rebus expeditis, defunctus ille post octo dies ad conclauem P. Augustini redijt: Gratias egit quòd ad amissim omnia sit executus, & sacrificia obtulerit. Horum vi se à Purgatorij supplicio absolutum abire ad Beatos in cœlo. Ibi se illum Deo seridè commendaturum. Et abiit. Orabat P. Augustinus sine intermissione; ac singulis horis omnia prospera & aduersa diuinæ prouidentie offerrebat, diuinæ voluntati suam vnde quaque submittens, semperque contentus, & ad Deum vbique presentem attentus. Cum oculos haberet ægerimos, & Medicus diceret, fore vt oculorum lumen planè perderet si foras domo exiret; à superiore foras missus, id quod erat dixit, sed adiecit se ire paratum, si porrò ita veller superior. Eo ita volente prodijt, & cæcus domum reuertit; lætus quòd lucis huius vsu ex occasione obedientie amisisset. Ita extremo vitæ triennio cæcus, & multis alijs morbis obnoxius, at semper lætus, vixit. Voto ad Deum in S. Xauerij honorem concepto mori potius petijt quàm sanari, si Deus ita veller. Intellexit se esse exauditum; idque alijs dixit, vno post votum mense extinctus. Toto illo mense in vicinam ac præuisam, optatamque mortem erat intentus; fuitque post mortem quoque maximis laudibus tum domi, tum foris celebratus.

*Charitas.**Purgator.
Euchar.**Disce à
mortuis.**Euchar.**Oratio.
Hora.**Obed.
cæca.**Cæcus.**Mors.*